

Aanzwellend gezang van rugstreeppadden

Hubert van Drooge

Geduld

In het jaar 2005 heb ik tijdens de inhaalslag geen rugstreeppad gehoord of gezien, ondanks intensief waarnemen. Helaas. Dit jaar kon ik waarnemen in de paartijd. Op 6 mei bezocht ik het natuurgebiedje De Hertenkamp aan de Jagerslaan in Wassenaar. Het was een heerlijke lenteavond en om 20:00 uur was ik in het gebied. Een minidisk had ik meegenomen als aardigheidje om de paarroep op te nemen. Bij één van de poelen installeerde ik me.

Onder de grond hoorde ik een vage roep die af en toe herhaald werd. Ik begreep dat een rugstreeppad zich had ingegraven in de drassige grond. De pad hield zich stil toen ik me bewoog naar zijn plek.

Een tijdje later hoorde ik een rugstreeppad roepen bij de grote plas. Meerdere padden vielen bij en het werd stil. De minidisk verhuisde naar een strategische plek bij de grote plas. Hoe later het werd hoe langer de roep duurde en hoe korter de tussenliggende stiltes. De eerste opname van 5 minuten was een goed resultaat gevolgd door een even lange tweede. Maar een rugstreeppad gezien had ik nog niet.

Voor mij kon de avond niet meer stuk, want ik hoorde deze paddensoort nu heel goed. Echt de aanvang van een koor. En wat had ik er naar gezocht. Aan de waterkant kon ik al gauw de eerste pad zien en nog een en nog een. Hun geluid was krachtig en ik telde acht roepende mannetjes plus een paartje. Met mijn digitale camera probeerde ik foto's te maken, maar de padden schoten weg of de foto was te donker. Dan maar bij schijnen met de zaklamp. Een hele toer en uiteindelijk lukte het.

Zoals altijd bij mijn waarnemingen naar kikkers en padden, blijft er altijd wel eentje zitten. Nu ook weer. Een mannetje ontdekte ik bij een rietstengel. Hij bewoog zich zelfs naar mij toe. Ik kon hem zelfs aanraken, hij bleef gewoon zitten en om het hardst roepen. Zo kon ik hem prima fotograferen, maar ook goed kijken en intens genieten van deze mooie ervaring. Ook het rugstreeppad mannetje had succes, want hij zwom weg met een vrouwtje.

Symfonie van de natuur

Op 9 mei bezocht ik het gebied Meijendel/Bierlap in Wassenaar om de rugstreeppad te horen. Half acht 's avonds liep ik op de zandpaden in Kijfhoek en hoorde ik een roep alsof het de opmaat was tot iets groots. Een tweede rugstreeppad viel bij. Toen viel het stil.

Een flinke tijd later- ik liep toen naar het natuurgebiedje bij het Klippad – begonnen diverse rugstreeppadden te roepen alsof ze aan het inzingen waren voor het concert dat zometeen zou beginnen. Om 21:00 uur viel het hele ensemble bij. Hoeveel het er waren, was niet te bepalen. In elk geval meer dan 25. Terug in Kijfhoek bij paal 8 was het koor daar mee gaan zingen, gestimuleerd door de twee solisten van het begin van de avond.

Op de parkeerplaats zaten in het vennetje nog drie leden van een trio mee te zingen. Vanaf die plek was een prachtige symfonie te horen. Op de achtergrond in Bierlap het hart van de voorstelling, gesteund door links het koor in Kijfhoek en vlakbij vooraan het dappere trio in het vennetje. Met mij waren nog andere mensen aanwezig en we genoten allemaal. Echt fantastisch.

Foto: Hubert van Drooge